

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Epistola Ioannis Antiocheni episcopi ad Cyrillum archiepiscopum
Alexandrinum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

Antiocheni episcopi ad Cyrillum archiepiscopum Alexandrinum.

Ἐπισκόπου Αντιοχείας πρὸς Κύριλλον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας.

Domino meo religiosissimo, & sanctissimo comministro Cyrillo, Ioannes in Domino salutem.

Τῷ δεσπότη μου τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ συλλειτουργῷ Κυρίλλῳ, Ἰωάννης ἐν κυρίῳ χαιρεῖν.

CAP. XXX. **P**IISSIMORVM imperatorum nostrorum edicto, religiosissimorum episcoporum Synodus ad Ephesiorum metropolim, tum ecclesiasticarum rerum & controuersiarum, tum rectæ quoque fidei causa dudum conuenire iussa est. Cum autem ad prædictam ciuitatem & nos peruenissemus, ac citra mutuum colloquium inde rursum abiissemus, (superfluum est autem dissensionis causas nunc pacis tempore commemorare;) cumque ecclesiæ hoc modo in graues discordias incidissent; quandoquidem omnes id maxime curare oportebat, vt omnium animorum dissensione e medio sublata, Christi ecclesiæ denuo confociarentur; ipsique religiosissimi, ac Christi amantissimi reges hoc ipsum vt fieret, mandassent, eiusque rei gratia dominum meum præclarissimum, & spectabilem tribunum & notarium Aristolaum misissent, pias ipsorum literas afferentem, quæ deinceps nos conuenire iuberent, atque scandala e medio tollere, omnemque perturbationem & offensionem confopire: nos piis literis morem gerere volentes, recta mox dominum meum Deo per omnia dilectissimum ac sanctissimum episcopum Paulum misimus.

ΠΡΩΗΝ ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆς δισσεβαστῶν ἡμεῶν βασιλείῳ ἐκελευσθῆναι συνέδος θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων καὶ τῶν Ἐφεσίων μητροπολιτικῶν συναδελφύων, ἐκκλησιαστικῶν ἐνεκα πραγμάτων καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως. κατὰ λαβόντων δὲ καὶ ἡμεῶν τὴν μνημονοθεῖσιν πόλιν, καὶ ὑποσχεθέντων ἐκτὸς τῆς πρὸς ἀλλήλους συντυχίας· ὡς ἐπὶ τὸν δὲ τὰς ἀγίας τῆς διανοίας ἐν καιρῷ εἰρήνης νῦν εἶπεν· διηρημένων δὲ πρὸς διάνοιαν τῆς ἐκκλησιῶν τούτων τῷ ἔργῳ, ἐπειδὴ τούτου μάλιστα φρονήσασθαι πάντας ἐχρῆν, ὅπως συναφθεῖεν ἐν μέσῳ ἁρμοδύως διανοίας ἀπάσης, καὶ τῆς δισσεβαστῶν καὶ φιλοχρίστων βασιλείων αὐτῶν δὴ τὸ τοῦ ἁγίου Θεοδοίου ἐκκλησιαστικῶν, καὶ εἰς αὐτὸ δὴ ποδοπόδοσι λαόντων. Ὁ κύριόν μου καὶ θαυμασιώτατον ἐπεβλεπόντων τελευτῶν καὶ νοτάριον Ἀριστόλαον, Ἐπιφερόμενον τὸ δισσεβῆς αὐτῶν γράμμα, τὸ παρακελεδόν, ἐνπερὶν ἤδη συμβεῖναι ἡμῶν, καὶ περὶ τὰ σκάνδαλα ἐν τῷ μέσῳ, καὶ καταθῆναι πᾶσαν ἁρμονίαν, ἐπὶ πᾶσαν λύπην· ὡς εἰκόντες δισσεβῆ γράμματι, ἀδύς καὶ παραχρημα ἀπετείλαμεν. Ὁ κύριόν μου, καὶ κατὰ πάντα θεοφιλέστατον καὶ ἀγιωτάτον Ἐπισκόπον Παύλον,

ANNO CHRISTI 431.

ποδο σωαρίσαν καὶ τῶ ἀγιωτάτω καὶ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ πατρὶ ἡμῶν Ακακίῳ, ἔ ποίς παρ' ἡμῖν θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις. Ἰσπερ δὲ πλείον * σωτηρίας ἔτετο πεποιθήκαμεν, διὰ τὸ μὴ δυνάσασθαι ἡμᾶς σωελθόντας τὰ δεσποδέντα ὑπὸ τῶν βίσεβείτων ἡμῶν βασιλέων κατὰ πρῶτον εἰς πᾶσ ἀγαγῖν· ἐντελάμηναι αὐτοῖς, ὡσε καὶ αὐτοὶ ἡμῶν, καὶ Ἰσπερ ἡμῶν, ἔ εἰς πρῶτον ἡμέτερον τυπῶσαι μὲν τὰ πρὸ τῆς εἰρήνης, ὅπως ὅτι πρῶτον ἐρχεῖσθαι δὲ τῆ σὴ θεοσεβείᾳ πλὴν ἐκδοσιν πλὴν τῶν ἡμῶν συμφάνως ἡγομῶν κατὰ τῆς ἐκδοσῆσθαι τῆ κρείου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡ ἀπετείλαμεν τῆ σὴ θεοσεβείᾳ διὰ τοῦ πρῶτον λεχθέντος θεοφιλεστάτου ἀνδρός, ἢ ὡς ὅστιν αὐτῷ.

Περὶ δὲ τῆς θεοτόκου Μαρίας ἁγίας ἁγίας, ὅπως καὶ φρονοδῶμεν καὶ λέγομεν, τῆ τε ἁγίας ἐκδοσῆσθαι τῆς μνησθῆσθαι ἡμῶν τῆς θεοῦ, ἀγαθῶς, ἐκ ἐκ πρῶτον μέρει, ἀλλ' ἐκ πληροφροίας εἶδη, ὡς ἀνῶθεν ἐκ τε τῆς θεῶν γραφῶν, ἐκ τε τῆς παραδοσῆσθαι τῆς ἀγίων πατέρων ἁγίων φρόνες ἐξήκαμεν, διὰ βραχέων ἐροδῶμεν, οὐδὲν τὸ σῶλον πρῶτον τῆς ἀγίων πατέρων τῆς ἐκ Νικαίας ἐκπεθείσθαι πῆσθαι. ὡς ἡμῶν ἐφθῆμεν εἰρηκότες, πρῶτον πᾶσαν ἁγίαν καὶ βίσεβείας γινώσκον, καὶ πᾶσ ἀρεπικῆς κακοδοξίας ἀποκλήρῳξιν. ἐροδῶμεν δὲ οὐ κατὰ τῶν ἀνεφίκτων, ἀλλὰ τῆ ὁμολογία τῆς οἰκείας ἀδελείας ἀποκλείοντες ποίς ἐπιφύεσθαι βουλομένοις, ἐκ οἷς τὰ Ἰσπερ ἀπὸ πρῶτον διασκεπτόμεθα.

Concil. Tom. 6.

Quod consilium sanctissimo piissimoque patri nostro Acacio, ceterisque qui nobiscum erant, Deo dilectissimis episcopis probatum fuit. Fecimus autem hoc maioris compendii causa, eo quod quæ a religiosissimis imperatoribus nostris sancita sunt, perficere nobis ipsis in unum conuenientibus non liceat. Mandauimus autem illi, ut vice nostra & pro nobis & nomine nostro constituat quæ ad pacem faciunt; id quod huius legationis præcipuum caput est; simulque pietati tuæ exhibeat expositionem de Domini nostri Iesu Christi incarnatione concorditer a nobis editam. Quam proinde pietati tuæ per prædictum piissimum virum misimus, quæ est hæc.

De Virgine autem Dei genitrice Maria, quomodo sentiamus & loquamur, deque vniuersi Filii Dei incarnationis modo necessario, non additamenti loco, sed plena satisfactionis forma, dicemus breuiter, sicuti ab initio ex diuinis literis, sanctorumque patrum traditione hausimus; Fidei in Nicæa a sanctis patribus expositæ nihil profus adiacentes. Illa enim, ut antea diximus, ad omnem pietatis cognitionem, omnique hæreticæ prauæ doctrinæ depulsionem abunde sat est. Nec illa etiam quæ consequi non possumus, audacter aggrediemur; sed propriæ infirmitatis confessione excludemus eos qui adoriri nos volunt in his, in quibus consideramus quæ supra humanum captum sunt.

Pp ij

Confessio
orientalium
episcoporum.

Confitemur igitur Dominum nostrum Iesum Christum unigenitum Dei Filium, esse Deum perfectum, & hominem perfectum ex anima rationali & corpore: ante sæcula quidem ex Patre secundum diuinitatem genitum, postremis vero temporibus eundem ipsum propter nos & propter nostram salutem ex Maria virgine secundum humanitatem natum: eundem consubstantialem Patri secundum diuinitatem, & consubstantialem nobis secundum humanitatem. Siquidem duarum naturarum facta est unio: propter quod unum Christum, unum Filium, unum Dominum confitemur. Secundum hunc inconfusæ unitatis intellectum confitemur sanctam Virginem Dei genitricem esse, propterea quod Deus Verbum incarnatum est, & homo factum, & ex ipsa conceptione uniuert sibi templum, quod ex illa assumpsit. Evangelicas autem & apostolicas de Domino voces, scimus graues theologos alias quidem communes facere, tamquam ad unam personam pertinentes; alias vero, propter duarum naturarum diuersitatem, diuisim nuncupare: & illas quidem quæ Deo conueniunt, ad Christi diuinitatem; humiles vero, ad eiusdem humanitatem referre solere.

Hac fide suscepta, placuit nobis, vt omnis tollatur contentio, vniuersalisque sanctis Dei ecclesiis per orbem sparsis pax reddatur, nec non scandala omnia quæ exorta sunt, e medio auferantur, Nestorium quondam Constantinopolitanum episcopum pro deposito habere;

Ομολογοῦμεν Τεταροῦν ἑνὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἑνὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἑνὸν μονογενῆ, Θεὸν τέλειον καὶ ἀνεσθῶτον τέλειον ἐν ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, πρὸ αἰώνων μὴ ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ πλὴν θεότητα, ἐπὶ ἐξαπτῶν δὲ ἡμερῶν μετὰ αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ πλὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ πλὴν ἀνεσθῶπότητα. ὁμοούσιον τῷ πατρὶ ἑνὸν κατὰ πλὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῶν καὶ πλὴν ἀνεσθῶπότητα. δύο γὰρ φύσεων ἕνωσις γέγονε. διὸ καὶ ἓνα Χριστὸν, ἓνα υἱὸν, ἓνα κύριον ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταῦτα τῆς ἀσχετοῦ ἕνωσεως ἐνοιαῖα ὁμολογοῦμεν πλὴν ἀγίου πνεύματος Θεοτόκον, διὰ τὸ Θεὸν λόγον σαρκωθῆναι, καὶ ἐνανθεσθῆσαι, καὶ εἶς αὐτῆς τῆς συλλήψεως ἐνώσασθαι ἑαυτῷ ἑνὸν αὐτῆς ληφθέντα ναόν. τὰς δὲ διαγρηναίας καὶ δόσσαδικας πρὸς τὸ κελίον Φωναῖς ἴσμεν εἶναι * θεολόγους ἀνδρας τὰς μὴ κοινοποιούτας ὡς ἐφ' ἑνὸς προσώπου, τὰς δὲ διακουούτας ὡς εἶπεν δύο φύσεων. καὶ τὰς μὴ διοπερεπῆς κατὰ πλὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, τὰς δὲ ταπεινάς κατὰ πλὴν ἀνεσθῶπότητα αὐτῶν πρὸς ἀδιδόντας.

Ἡς δεχθεῖσθαι, σωθήσονται εἰς διάκρισιν ἀπάσης φιλονεικίας, καὶ ἵνα τὸ πλὴν οἰκουμένην εἰρήνην * βεβαιωθῆναι τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγίας ἐκκλησίας, καὶ ἐκποδῶν τὰ ἀναφύετα γενέσθαι σκάνδαλα, ἔχον ἡμᾶς Νεστόριον καθερημύον, ἑνὸν πάλας ἡρώμενον ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ANNO
CHRISTI
431.

Ομολογία
τῶν ὀρι-
αντι-
οικου-
μενων.

* διόμοια

* βεβαιω-
θῆναι

ANNO
CHRISTI
431.

καὶ αἰάδεμα ἰζομεν τὰς Φαύλας
αὐτῶ καὶ βεβήλοισι καινοφωρίας, διὰ
τὸ τὰς πατρῶν ἡμῶν ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλη-
σίας πλὴν ὀρθῶ καὶ ὑγιῆ ἐξηκέναι
πίστιν, καὶ φυλάττειν, καὶ παραδι-
δόναι τοῖς λαοῖς, κατὰ τὴν ἡμετέραν
ὁσιότητος. σωμανοδιδρυ τὴν καὶ τῆ χρο-
τονία τῆ ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου
ἐπισκόπου Μαξιμιανοῦ τῆς Κων-
σταντινουπόλεως ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλη-
σίας· καὶ * κοινωτικοὶ πᾶσιν ἐσμην
τοῖς κατὰ πᾶσαν πλὴν οἰκουμένην θεο-
σεβέστατοις ἐπισκόποις, ὅσοι πλὴν ὀρ-
θῶ καὶ ἀμώμητον * πίστιν ἔχουσιν τε
καὶ * κηρύττουσιν. ἐρρώμεθα, ὑπερ-
βυζήμενος ἡμῶν διατελοῖς, δεασοτα
θεοφιλέστατε καὶ ὁσιώτατε. καὶ πάντων
ἐμοὶ γνησιώτατε ἀδελφέ.

* κοινωτικοί

* ἐχέουσιν

* κηρύττουσιν

tum prauas illius profanasque
votum nouitates anathematiz-
zare, propterea quod ecclesie
Dei, quæ apud nos sunt, rectam
sanamque fidem teneant, il-
lamque custodiant, ac populis,
quemadmodum & vestra quo-
que sanctitas, tradant. Consen-
timus autem & in ordinatio-
nem quoque sanctissimi piissi-
mique Maximiani sanctæ Dei
ecclesie Constantinopolitane
episcopi: & communicamus
vniuersis orbis terræ religiosis-
simis episcopis, rectam incul-
patamque fidem habentibus &
* retinentibus. Vale, domine
piissime & sanctissime, frater-
que mihi sincerissime, ac pro
nobis orare perge.

* prædicantibus.

ΟΜΙΛΙΑ ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙ-

σκοπού Εμίσης, λεχθεῖσα κθ'.
Χοιὰκ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
Ἀλεξανδρείας, καθεστημένου τῆ μα-
καρίου Κυρίλλου, εἰς πλὴν γήνη-
σιν τῆς κωίτου καὶ σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι θεοτόκος ἡ
ἀγία παρθένος Μαρία· καὶ ὅτι οὐ
δύο υἱοὶ λέγομεθα, ἀλλ' ἓνα υἱὸν καὶ
κώειον Θεοῦ Χριστόν. καὶ εἰς Θεο-
χεπίσκοπον ἐγκώμιον.

HOMILIA PAULI

episcopi Emiseni, habita * vi-
gesimo nono die mensis Chæac,
in magna Alexandria ec-
clesia, præsentate beato Cyrillo,
de natiuitate Domini & sal-
uatoris nostri Jesu Christi, &
quod beata virgo Maria sit
Dei genitrix, & quod non
duos, sed unum Filium &
Dominum Christū dicamus:
& laus archiepiscopi Cyrilli.

* Eß xxv.
dies Decem-
brii.

ΕΥΚΑΙΡΟΝ σήμερον πλὴν ὑμε-
τέρου παρακαλέσαι διδάξαι,
ιερὸν ἵνα χορὸν ἅμα ἡμῶν συστήσασθε,
ἐμὴ τῆς ἀγίων ἀγγέλων ἀναβοήσαι·
δόξα ἐν ὑψέσις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις βίβηκα. σήμερον
γὰρ ἡμῶν παιδίον ἐγενήθη, ἐφ' ᾧ πᾶσα
ἡ ὁρατὴ καὶ ἀόρατος κτίσις βεβαίως
τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας κέκτηται.

OPPORTVNUM est hodierno
die vestram pietatem hor-
tari, vt sacrum quemdam nobis
cum chorum constituatis, vna-
que cum sanctis angelis excla-
memus: Gloria in excelsis Deo,
& in terra pax, in hominibus bona
voluntas. Nam hodie puerulus
nobis natus est, in quo vniuersa
visibilis inuisibilisque creatura
solidam salutis spem obtinet.

CA. XXXI.

Luc. 1.